

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 7Csp/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119201178
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vlasta Ondrejková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4119201178.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudkyňou JUDr. Vlastou Ondrejkovou, v spore žalobkyne: S. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, zastúpená Riešime a vyriešime, so sídlom Veľké Úľany, Kaplinská 1218/19, IČO: 52 152 316, proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, 1. mája 173/11, IČO: 47 234 679, o určenie, že poskytnutý revolvingový úver je bezúročný a bez poplatkov a iné, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1323 eur a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu vo zvyšku zamieťa.

IV. Žalobkyni voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti nepriznáva.

V. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa žalobou, doručenu súdu dňa 04.02.2019 domáhala určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 uzatvorená medzi žalobkyňou a žalovaným je bezúročný a bez poplatkov, ako aj vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2901,32 eura , ako aj náhrady trov konania. Žalobu odôvodnila tým, že uzatvorila so žalovaným úverovú zmluvu č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 2200 eur, ktorá bola žalovaným vopred pripravená. Na predmetný úver doposiaľ uhradila sumu 5101,32 eura. V danom prípade žalovaný postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi tým, že použil v zmluve neprijateľné podmienky. Mala za to, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti a to pokiaľ ide o údaj termíny výšku a počet splátok istiny, úrokov ako aj iných poplatkov, dátum konečnej splatnosti úveru, úroková sadzba je uvedená duálne, poukazujúc pritom na rozhodnutia Okresného súdu v Žiline sp. zn. 14C/47/2015, Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7C/233/2014 a Krajského súdu v Banskej Bystrici sú. zn. 15Co/203/2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23Co/397/2013, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/502/2014 všetky vo veci Home Credit Slovakia,a.s. S ohľadom na uvedené sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2901,32 eura, ako rozdielu medzi uhradenou sumou 5101,32 eura a poskytnutou sumou úveru 2200 ako aj určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe uviedol, že žaloba absolútne neobsahuje úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, na základe ktorých žalobkyňa považuje úverovú zmluvu za bezúročnú a bez poplatkov, k žalobe nepriložila žiadne relevantné dôkazy na podporu svojich tvrdení o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverovej zmluvy. Žalobkyni nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, keďže nedošlo 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú. 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len žalobkyňou, pričom toto svoje tvrdenie nepreukázala žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. 4110040407 uzatvorená dňa 12.10.2011 je bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, pretože takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. V danom absentuje akýkoľvek naliehavý právny záujem tak na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok ako aj na určení bezúročnosti a bez poplatkovosti úverovej zmluvy, pretože ide o ukončenú zmluvu, na ktorej žalobkyňa už nič neuhrádza a žalovaný od nej žiadne platby nepožaduje. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy (12.10.2011) nebolo ešte platné a účinné nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z., ktoré by upravovalo maximálnu výšku odplaty za poskytnutý úver. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru vo výške 13,55%, (v úverovej zmluve je 26,48%) z čoho vyplýva, že je akceptovateľná a v súlade s dobrými mravmi. Na základe vyššie uvedených skutočností je preukázané, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Z uvedených dôvodov preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno a navrhol, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal žalovanému náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch jasne a zrozumiteľne definuje náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mala za to, že zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom do 30.04.2018 požaduje členenie splátok na istinu, úroky a poplatky. Žalovaný vedome a na škodu spotrebiteľov obchádza zákon v snahe získať pre seba výhodnejšie postavenie, núti spotrebiteľa zmluvou k takému konaniu, ktoré nie je povinný vykonať, s cieľom obchádzať ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane spotrebiteľa a ďalších predpisov na ochranu spotrebiteľa. Má za to, že predmetná zmluva je neplatná od začiatku, pretože na nej absentuje podpis druhej oprávnenej osoby konať v mene spoločnosti, pričom podľa výpisu obchodného registra žalovaného sa uvádza, že v mene spoločnosti konajú dvaja členovia predstavenstva, v mene spoločnosti konajú spoločne predseda a jeden člen predstavenstva. Dodala, že jej nárok premlčaný nie je, keďže žalobkyňa o týchto skutočnostiach, že bola uvedená do omylu, a spoliehala sa na dobromyseľnosť žalovaného ako dodávateľa na jeho čestný prístup, z internetových stránok Ministerstva spravodlivosti SR z dokumentu Brániť sa oplatí, podľa ktorého takýto dodávateľ úverov získavajú majetkový prospech od dlžníkov, ktorý je bez právneho dôvodu a nemožno ho inak nazvať ako úžera.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne poukázal na právoplatný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, z ktorého vyplýva, že zákon č. 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Žalobkyňa v konaní zdokladovala výlučne sumu 2.142 eura, ktorú uhradila v období od októbra 2015 do októbra 2018. Žalobca však v konaní prezentuje úhrady vo výške 5.101,32 eura, ktoré žalovaný rozporuje a žalobkyňa ich v danej výške nezdokladovala. Poukázal na to, že zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

5. Zástupca žalobkyne na pojednávaní dňa 28.06.2019 zotrval v plnom rozsahu na podanej žalobe. Žalobkyňa nemá k dispozícii všetky doklady o úhradách na predmetný úver. Z dokladu vyhotoveného žalovaným, vyplýva skutočnosť o ukončení zmluvného vzťahu, ktorý on vyhotovil, pričom si oponuje, keď

namieta, že žalobkyňa nezdokladovala všetky platby. Zmluva obsahuje neprijateľné podmienky, a to - neobsahuje adresu, kde môže podať reklamáciu, obsahuje rozhodcovskú doložku, rovnako tak poplatky a zmluvnú pokutu, ktoré neboli individuálne dojednané. Žiadame preto, aby súd podrobil zmluvu kontrole. Žalobu žalobkyňa podala bezprostredne po tom, ako sa dozvedela, že jej vznikol nárok. Poukazujú na rozhodnutie Okresného súdu Dunajská streda sp. zn. 11Csp/77/2018, v ktorom bola konštatovaná 10 ročná premlčacia lehota vo vzťahu k Home Credit Slovakia, a.s.

6. Žalobkyňa vo výpovedi na pojednávaní dňa 28.06.2019 uviedla, že vtedy pacovala ako predavačka v Tesco a bola samoživiteľka s dvomi deťmi a potrebovala peniaze na zabezpečenie životných nákladov. Zisťovala u pracovníčky žalovaného, že by potrebovala peniaze, potom, čo jej bola daná pracovná zmluva na TPP prišla s potvrdením o pracovnom pomere a podpísala zmluvu so sprostredkovateľom žalovaného v októbri 2011. Všetko bolo vypisované za ňu, nepamätá sa, či jej bolo vysvetľované čo podpisuje a aké sú podmienky. Bolo jej len povedané, že tuto to má podpísať. Automaticky jej bolo dané aj poistenie, toto nemohla odmietnuť, lebo inak by som nedostala peniaze. Nemohla to uzatvoriť bez poistenia. Následne bola PN asi 8 mesiacov, mala problém so splácaním. Nemala žiadny príjem, chodili jej upomienky. Prečítala, že je úver poistený a preto s požiadala žalovaného, aby mi preplatil tie náklady, na ktoré sa vzťahovala poistenie. Žiadosť bola zamietnutá, keďže konštatovali, že diagnóza sa nevzťahuje na dané poistenie. Vyplatila cez sumu 5000 eur, pričom zmluvný vzťah bol ukončený v októbri 2018.

7. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 25.07.2019 uviedol, že z prehľadu úhrad, ktoré boli doručené súdu dňa 28.05.2019 žalobkyňa zdokladovala sumu 2.142 eura, ktorú podľa prehľadu uhradila od októbra 2015 do októbra 2018. Žalobkyňa však v konaní prezentuje úhrady vo výške 5.101,32 eura, ktoré žalovaný rozporuje a žalobkyňa ich v danej výške nezdokladovala. V danom prípade je potrebným uvedomiť si, že predmetom uvedeného sporu nie je ochrana spotrebiteľa, ale výlučne vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré je povinné špecifikovať výlučne žalobkyňa, ktorá si ho uplatňuje. Je elementárnou povinnosťou žalobkyne skutkovo vymedziť predmet žaloby prostredníctvom tvrdení, a následne preukázať tvrdené skutočnosti v rámci dôkazného bremena. Pokiaľ žalobkyňa svoje skutkové tvrdenia nepodloží dôkazmi, neunesie dôkazné bremeno, čo má mať za následok zamietnutie žaloby v celom rozsahu. Ak by však súd aj napriek uvedenému mal za to, že žalobkyňa vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, resp. by k uvedenému záveru dospel v tomto konaní, žalovaný týmto vznáša námietku premlčania nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatneného žalobcom v tomto konaní. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby, uviedol, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobkyni známe. Žalobkyňa vedela, že plní zo zmluvného vzťahu, vedela koľko plní a komu plní, keďže pri posudzovaní subjektívnej doby sa nevyžaduje mať znalosť právneho posúdenia veci, ale mať znalosť skutkových okolností vzťahu, z ktorého sa žiada bezdôvodné obohatenie vydať. Vzhľadom na to, že žalobkyňa podala žalobu dňa 04.02.2019, žalovaný by mohol vydať platby len v období od 04.02.2017 do 04.02.2019, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia z úverovej zmluvy, ktorý si uplatňuje pred lehotou 04.02.2017, je tak premlčaný. Po dátume 04.02.2017 žalobkyňa vykonala úhrady vo výške 1315,65 eura. Ak žalobkyňa v tomto konaní preukáže, že skutočne došlo zo strany žalovaného k bezdôvodnému obohateniu, v tejto časti by nárok žalobkyne mohol byť teoreticky dôvodný. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keď žalobkyňa nepreukázala, že jej vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

8. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že zákonné podmienky a predpoklady na vydanie bezdôvodného obohatenia sú splnené, pričom v tomto prípade treba aplikovať vo vzťahu k premlčacej dobe 10 ročnú, pretože žalovaný už v roku 2008 mal zmluvy vadné, a súdy rozhodovali o tom, že úvery poskytované žalovaným sú bezúročné a bez poplatkov, a preto z rozhodnutí súdov žalovaný musel mať vedomosť o tom, že zmluvy ním vyhotovené nespĺňajú zákonné náležitosti, k náprave z jeho strany nedošlo a vedome a úmyselne sa obohacoval na úkor spotrebiteľov ako slabšej zmluvnej strany. Predmetná zmluva obsahuje nesprávnu výšku RPMN a rovnako tak nespĺňa náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a rovnako tak absentuje adresa, na ktorej si spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu.

9. Súd spor strán sporu rozhodol na pojednávaní dňa 01.10.2019, na ktoré sa dostavila žalobkyňa a zástupca žalobkyne, nedostavil sa žalovaný a právny zástupca žalovaného, ktorý svoju neúčast

ospravedlnil a súhlasil s prejednaním sporu v jeho neprítomnosti. Súd preto spor prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu žalovaného podľa § 180 CSP a za prítomnosti žalobkyne a zástupcu žalobkyne.

10. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne a pokiaľ ide o dokazovanie listín ktoré tvoria obsah spisu, súd uvádza, že podľa § 204 CSP dokazovanie ich čítaním, čítaním ich častí alebo oboznámením o ich obsahu, nevykonal na pojednávaní dňa 01.10.2019, na ktorom spor strán sporu rozhodol, keďže zástupca žalobkyne a žalobkyňa, prítomní na pojednávaní uviedli, že netrvajú na tom, aby súd oboznamoval obsah spisu, keďže jeho obsah je im známy. Súd sa oboznámil so odpoveďou na žiadosť MS SR zo dňa 13.04.2018, úverovou zmluvou zo dňa 12.10.2011 č. 4110040407, oznámením pre žalobkyňu zo dňa 19.10.2011, potvrdením o ukončení úverovej zmluvy zo dňa 31.10.2018, výpismi z účtu žalobkyne, výpočtom RPMN na stránke ekonomika.sme.sk, prehľadom transakcií na účte žalobkyne od 01.01.2011 do 30.10.2014, splátkovým kalendárom, prehľadom splácania úveru a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav:

11. Žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 12.10.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4110040407 s tým, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 2200 eur, ktorý sa zaviazala splatiť žalobkyňa v mesačných splátkach po 65,33 eura, počet splátok 84, celková čiastka 5101,32 eura, ročná úroková sadzba 26,48 %, RPMN od 32,0% do 33,20%, priemerná RPMN 17,88%, lehota splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15 dňa v poslednom mesiaci, spôsobom úhrady splátok bankovým prevodom. Poistenie výdavkov balíčok Premium s tým, že klient označením balíčku PREMIUM súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti straty pravidelného zdroja príjmu, a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu, úhrada za poistenie PREMIUM 4,60 eura (7,58% z pravidelnej splátky úveru bez poistenia).

12. Z listu žalovaného zo dňa 19.10.2011 vyplýva, že výška mesačnej splátky je 65,33 eura, počet splátok 84, RPMN 32,70%, prvú splátku treba uhradiť najneskôr do 15.11.2011, každú ďalšiu splátku potom najneskôr do 10. dňa v danom mesiaci, súčasťou zmluvy je poistenie, úhrada poistenia je zahrnutá v mesačnej splátke a predstavuje 4,60 eur.

13. Z potvrdenia o ukončení úverovej zmluvy zo dňa 31.10.2018 vyplýva, že žalovaný oznamuje žalobkyňi, že úver vo výške 2200 eur bol splatený a úverová zmluva č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 bola ukončená.

14. Podľa § 137 CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d)
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. (účinného od 1.1.2018) spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2011 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40>>18) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> musí obsahovať tieto náležitosti: f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

17. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej OZ), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

20. Podľa § 53 ods. 5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 451 ods. 1, ods. 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 456 prvá veta OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

23. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

24. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

25. Podľa § 107 ods. 1, ods. 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

26. Pôvodná právna úprava v Občianskom súdnom poriadku neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti. V tomto smere je potrebné poukázať na to, že zmluvy a iné právne úkony ich existencia, platnosť či neplatnosť sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Určenie existencie právnej skutočnosti (napr. že právny úkon je neplatný) odporuje vo svojej podstate zásade, že súd má určiť aktuálny právny stav. Pri určení právnej skutočnosti hovorí rozsudok o tom, čo bolo v minulosti, nie

však nevyhnutne o tom, čo je v prítomnosti. Nová právna úprava Civilného sporového poriadku pripúšťa žalobu na určenie právnej skutočnosti iba za predpokladu, že tak vyplýva z právneho predpisu (najmä hmotného práva). V prejednávanej veci súd považoval žalobu žalobkyne v časti o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 je bezúročný a bez poplatkov, za žalobu o určenie právnej skutočnosti podľa § 137 písm. d) CSP a nie o žalobu o určenie práva podľa § 137 písm. c) CSP, preto sa ako s predbežnou otázkou zaoberal otázkou prípustnosti podanej žaloby. Súd žalobu o určenie, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 je bezúročný a bez poplatkov považoval za prípustnú, keďže žalobkyňa v postavení spotrebiteľa má v zmysle § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. právo domáhať určenia bezúročnosti a bez poplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru. Z dôvodovej správy zákona č. 297/2017 Z.z. k tomuto ustanoveniu vyplýva, že s ohľadom na zavedenie obsahu žaloby podľa Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého sa medzi inými rozhoduje o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu, sa zavádza novým ustanovením možnosť spotrebiteľa podať žiadosť o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru. Súd preto žalobu žalobkyne považuje za prípustnú, keďže to vyplýva z osobitného predpisu a v prípade ustanovenia § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. ide o ustanovenie procesného charakteru a účinný zákon v prechodných ustanoveniach neupravuje iný režim pre právne vzťahy vzniknuté pred touto zmenou. Podmienky pre posúdenie platnosti, či neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, resp. bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru určuje hmotné právo platné v čase uzatvorenia konkrétnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Možnosť podania žaloby tak vyplýva z ust. § 11 ods. 4 zákon č. 129/2010 Z.z.

27. V konaní nebolo sporu o tom, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 12.10.2011 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 4110040407 s tým, že išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Žalovaný je dodávateľom, ktorý pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalobkyňa je fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vychádzajúc z ustanovenia § 52 ods.2 OZ je potrebné na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ prednostne použiť ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Keďže účastníkom vzťahu bol spotrebiteľ, je potrebné aplikovať na právny vzťah všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Keďže v danom prípade sa ide o spotrebiteľský úver upravený Zákonom o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 12.10.2011.

28. Preskúmaním predmetnej zmluvy o úvere súd dospel k záveru, že zmluva nemá zákonom požadované náležitosti, a to údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., a údaj o termínoch počte výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. Súd ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z.z. vyložil eurokonformne, vychádzajúc zo smernice 2008/48/ES.33. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018). Z citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z.z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozičných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim

potrebám jasnosti a určitosť. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad *contra legem*. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110). Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom č. 129/2010 Z.z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bez pochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. bolo v rozpore s článkom 10 ods.2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z.z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z.z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018). Pokiaľ predmetné ustanovenie zákona č. 129/2010 Z.z. hovorí o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné ho eurokonformne vykladať tak, že sa tým neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke (t.j. istine, úrokom a iným poplatkom) osobitne, ale len ich uvedenie v súhrne ku splátke, ktorá zahŕňa istinu, úroky a iné poplatky. Vyššie uvedené interpretačné prístupy a právne závery najvyššieho súdu sa vzťahujú na právny stav v čase, ktorý bol rozhodujúci pre posúdenie správnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Treba však uviesť, že zákonom z 12. októbra 2017 č. 279/2017 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene (mediálnym) ustanovenia § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z.z. v tom zmysle, že sa v ňom s účinnosťou od 1. mája 2018 slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok a“. V dôvodovej správe k tomuto zákonu sa uvádza, že vypustenie náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere bolo nevyhnuté so zreteľom na závery vyjadrené v Rozsudku. Od uvedeného dňa sa teda legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo - podľa názoru vec prejednávajúceho senátu najvyššieho súdu - možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom.

29. Aplikujúc závery uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie je možné ani pri eurokonformnom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zák. 129/2010 Z.z. dospieť k záveru, že zmluva má náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zák., a to z dôvodu, že v zmluve je síce dohodnutá výška mesačnej platby v sume 65,33 eura a dohodnutý je aj počet splátok 84, avšak nie je určený presný termín splatnosti jednotlivých splátok, a to ani konkrétnym časovým údajom, ani iným nepochybným spôsobom umožňujúcim identifikovať dátumy splátok, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v zmluve nie je jasne a nepochybné určená ani splatnosť prvej splátky. Zároveň z uzavretej zmluvy nie je zrejmá doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zák., keď chýba konkrétne určenie dátumu a ani podmienky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva už z konštatovaného zistenia o chýbajúcom údají o splatnosti prvej splátky a následne splatnosti každých ďalších splátok. V tomto smere nepostačuje údaj o splatnosti 84 mesiacov po poskytnutí úveru a to do

15. dňa v poslednom mesiaci ako je uvedené v bode 53. Pod týmto bodom je navyše drobným písmom uvedené, že "prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy do 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka". Z takto formulovanej splatnosti úveru, nie je jednoznačné, kedy je úver splatný. Úver je potrebné aj z dôvodu týchto absentujúcich náležitostí, pokladať za bezúročný a bez poplatkov. Súd neprihliadol na skutočnosť, že dátum prvej splátky a dátum ďalšej splátky je uvedený v liste veriteľa zo dňa 19.10.2011, a v splátkovom kalendári, ktorý nebol podpísaný žalobkyňou, keďže uvedené má len charakter informácie o základných údajoch pre splácanie úveru adresovanej žalobkyni ako dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nie je súčasťou zmluvy o úvere. Ďalej zmluva o úvere uzatvorená stranami sporu nemá zákonom požadované náležitosti, ktorou je aj uvedenie RPMN, ktorá musí byť presne stanovená, pretože vyjadruje celkové náklady spojené s úverom, ktoré sú rozhodujúce pri uzatváraní zmluvy spotrebiteľom. Ak žalovaný uvádza RPMN intervalom od do, s tým, že presná hodnota závisí na dni poskytnutia úveru a presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, spotrebiteľ nepozná v čase uzatvorenia zmluvy celkové náklady, ktoré budú spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobkyňa mala úver uhradiť v 84 mesačných splátkach po 65,33 eura, čo predstavuje 5487,72 eura podľa prepočtu. V zmluve je nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom 5101,32 eura, ktorá bola vypočítaná bez zohľadnenia poplatku za poistenie ktoré predstavovalo 4,60 eura, pričom v zmluve je uvedené že dobrovoľné, v rozpore s tým žalobkyňa vypovedala, že jej bolo dané automaticky aj poistenie, ktoré nemohla odmietnuť, inak by nedostala peniaze. Dôkazne bremeno na žalovanom aby preukázal, že dobrovoľné čo neurobil preto poplatok za poistenie malo byť zahrnuté do celkových nákladov, ktoré mala žalobkyňa uhradiť. Zmluva tak obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech žalobkyně ako spotrebiteľa a celkovú čiastku, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť (/§ 9 ods. 2 písm. j)). Žalovaný do celkovej čiastky splatnej spotrebiteľom (5101,32 eura) nezahrnul poplatky za doplnkové služby. Je síce pravdou, že doplnkové služby zvolené žalobkyňou (poistenie výdavkov - Balíček Premium za úhradu 4,60 eura mesačne) boli dobrovoľné, avšak boli už v samotnej zmluve zahrnuté do pravidelných mesačných splátok (65,33 eura), preto výpočet celkovej sumy k zaplaceniu vyznieva zavádzajúco. V zmluve je uvedené, že úver je splatný v 84 mesačných splátkach po 65,33 eura, čoho súčin predstavuje suma 5.487,72 eura. V tejto súd poukazuje na ust. § 2 písm. g/ a h/ - celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok a celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Súd je jednoznačne toho názoru, že pokiaľ boli v zmluve dohodnuté doplnkové služby (a tieto už dokonca aj boli zahrnuté v pravidelnej mesačnej splátke) mali byť súčasťou celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom. Z tohto dôvodu súd nepokladá túto povinnú náležitosť zmluvy za splnenú, pretože táto je v zmluve uvedená nesprávne, teda nezodpovedá skutočnosti a v zmluve je uvedená v neprospech spotrebiteľa. Údaj o rozmedzí RPMN od 32,0 % do 32,30 % s odkazom, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru a klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, súd nepovažuje za splnenie zákonnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/. Z týchto dôvodov sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, keďže ide o neuvedenie, resp. nesprávne uvedenie takých údajov v zmluve, ktorých neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Pritom súd poukazuje na skutočnosť, že pre záver súdu, že predmetný úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov je postačujúce, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba či i len jedna z podstatných (obligatórných) náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. predpísaných v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru sa súd ďalej nezaoberal ostatnými neprijateľnými zmluvy, nakoľko by to v rozpore so zásadou hospodárnosti súdneho konania a aj bez právneho významu.

30. Keďže úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o úvere č. 4110040407 zo dňa 12.10.2011 vo výške 2200 eur je bezúročný a bez poplatkov, pričom na jeho úhradu žalobkyňa zaplatila podľa

oznámenia žalovaného 5313,52 eura, vzniklo žalovanému na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 3113,52 eura ako rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou zo strany žalobcu.

31. Súd sa ďalej zaoberal vznesenou námietkou premlčania zo strany žalovaného, ktorý tvrdil, že nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia ktorý si uplatňuje pred lehotou 04.02.2017 je premlčaná, keďže v danom prípade žaloba bola podaná na súd dňa 04.02.2019, a preto by mohol vydať len platby v období od 04.02.2017 do 04.02.2019. V tomto smere zo žalobkyňou predloženého výpisu z jej účtu vyplýva, že za mesiace január až október 2018 uhradila žalovanému každý mesiac 63 eur, t.j. 10 x 63 eur a v mesiacoch február až december 2017 uhradila každý mesiac sumu 63 eur, t.j. 11 x 63 eur, t.j. spolu uhradila sumu 1323 eur. V tomto smere žalobkyňa tvrdila, že v tomto prípade je potrebné aplikovať 10 ročnú premlčaciu dobu, pretože žalovaný musel mať vedomosť o tom, že zmluvy nespĺňali zákonom daní náležitosti. Okrem toho dodala vo vzťahu k subjektívnej lehote, že o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu sa dozvedel z internetových stránok MS SR, kde sa dočítala z dokumentu štátnej tajomníčky Brániť sa oplatí, že títo dodávatelia úverov získavajú prospech od dlžníkov, ktorý je bez právneho dôvodu a nemožno ho inak nazvať ako úžera. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe mala za to, že zo strany žalovaného išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie, a teda žiadal o aplikáciu 10 ročnej premlčacej doby. Podstatou inštitútu bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je majetkovým právom, ktorý sa premlčuje podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia sa môže premlčať tak v subjektívnej dobe (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ako aj v objektívnej dobe (§ 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Subjektívna premlčacia doba plynie v rámci objektívnej premlčacej doby, pričom môže začať plynúť najskôr okamihom začatia plynutia objektívnej premlčacej doby, ale aj neskôr. Objektívna premlčacia doba je upravená tak, že začiatok jej plynutia nastáva na základe objektívnej skutočnosti, bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premlčí, a to aj napriek tomu, že oprávnenému ešte plynie druhá premlčacia doba. Ak sa povinný subjekt premlčania dovoľá, nemožno oprávnenému právo na vydanie získaného bezdôvodného obohatenia priznať, ak márne uplynula aspoň jedna z uvedených lehôt. V predmetnej veci došlo k bezdôvodnému obohateniu tým dňom, kedy žalobkyňa zaplatil čiastku, ktorou reálne splatil splátky požičaných finančných prostriedkov podľa uzatvorenej zmluvy a zaplatil tak finančné prostriedky navyše, teda zaplatením 35. splátky uhradenej dňa 10.09.2014 vo výške 62,65 eura, z ktorej časť vo výške 18,98 eura bola doplatkom do sumy poskytnutej istiny 2200 eur a zvyšná časť už bola bezdôvodným obohatením žalovaným, pretože na plnenie nad sumu 2200 eur nemal žalovaný právny nárok. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je v zmysle § 107 ods. 2 OZ rozhodujúce faktické získanie bezdôvodného obohatenia, pričom v tomto prípade by malo ísť o splátky, ktorými žalobkyňa ako dlžník zaplatila viac, ako len vrátila prijaté plnenia istiny úveru. Premlčacia doba začala v plynúť od uhradenia tej-ktorej splátky, ktorou žalovaný fakticky získal bezdôvodné obohatenie. Žaloba bola podaná na súd dňa 04.02.2019. Pokiaľ ide o subjektívnu premlčaciu dobu, podľa názoru sudu nie je možné akceptovať tvrdenie žalobkyne o tom, že sa o bezdôvodnom obohatení žalovaného dozvedela až študovaním materiálu na internetovej stránke MS SR a listom od MS SR keďže o zákonných nedostatkoch spotrebiteľskej zmluvy sa žalobkyňa mohla dozvedieť z platnej právnej úpravy, keďže zákon č. 129/2010 Z.z. priamo ustanovuje, kedy sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere súd poukazuje rozhodnutia NSSR sp zn. sp. zn. 1 Cdo 67/2011 a sp. zn. 3Cdo/169/2017, z ktorých vyplýva, že „to, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako jeho nárok vyplývajúci z týchto skutkových okolností možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. To znamená, že oprávnený sa dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka), keď získa znalosť tých skutkových okolností, z ktorých je možné vyvodiť zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie“. Súd je preto toho názoru, že subjektívna premlčacia doba (rovnako ako objektívna) začala plynúť odo dňa nasledujúceho po úhrade tej - ktorej splátky, ktorá už bola bezdôvodným obohatením. Skutkové okolnosti boli žalobkyňi známe, vedela komu platí (žalovanému), na základe akého titulu (úverovej zmluvy) a aj v akej výške. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby má súd za to, že je potrebné vychádzať z premlčacej doby trojročnej. Premlčacia doba desaťročná bola by zachovaná len za predpokladu, že zo strany žalovaného by išlo o úmyselné bezdôvodné obohatenie sa, pri ktorom musí byť nespochybniteľným spôsobom preukázaný úmysel, a to či už

priamy alebo nepriamy, smerovaný k bezdôvodnému obohacovaniu sa, musí existovať v čase získania bezdôvodného obohatenia. Nepostačuje ak by bolo bezdôvodné obohatenie získané neúmyselne a následne by si ho príjemca úmyselne ponechal. Na preukázanie úmyslu získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného, resp. vedomosť o tom, že viaceré nároky uplatnené voči spotrebiteľom boli v dôsledku súdnej kontroly vyhlásené za neplatné, prípadne úvery poskytnuté žalovaným pre spotrebiteľov sú považované za bezúročné a bez poplatkov z dôvodu absencie obligatórných náležitostí zmluvy. Pre možnosť súdu konštatovať vedomostnú zložku úmyslu žalovaného by bolo nutné v každom konkrétnom prípade s poukazaním na okolnosti uzatvorenej úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný skutočne vedel, alebo aspoň bo uzrozumený s tým, že sa na úkor dlžníka bezdôvodne obohacuje. V prejednávanej veci takýto úmysel žalovaného preukázaný nebol, preto nebol dôvod vychádzať z 10 ročnej objektívnej premlčacej doby, i keď je potrebné uviesť, že aplikácia 3 ročnej či 10 ročnej objektívnej premlčacej doby v danom prípade nie je rozhodujúca, keďže súd je toho názoru, ako je už uvedené vyššie, že tak subjektívna ako i objektívna premlčacia doba začala plynúť odo dňa nasledujúceho po uhradení tej ktorej splátky, ktorou žalovaný získal bezdôvodné obohatenie. Nepremičané tak boli len splátky uhradené 2 roky pred podaním žaloby (04.02.2019), keďže ostatné uhradené splátky sú z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby premlčané. Splátky, ktoré boli uhradené od 04.02.2017 do 10/2018, kedy došlo k uhradeniu celého dlhu, t.j. 21 splátok po 63 eur premlčané nie sú, teda nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v tejto časti súd vyhodnotil ako dôvodný.

32. Z týchto dôvodov súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia získaného plnením bez právneho dôvodu sumu 1323 eura a vo zvyšku súd žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol.

33. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

36. Keďže predmetom konania boli dva nároky žalobkyne a to nárok na určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol samostatne vo vzťahu ku každému nároku.

37. V časti o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti rozhodol o trovách konania tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná v tejto časti, nepriznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, keďže si nežiadala priznať náhradu trov konania a žiadne jej nevznikli.

38. V časti o vydanie bezdôvodného obohatenia, súd rozhodol o trovách strán sporu podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo v tejto časti konania, a to s ohľadom na čiastočný úspech žalobkyne vo vyhovujúcej časti a aj žalovaného v zamietajúcej časti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Nitra písomne.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP . odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobkyňa podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.